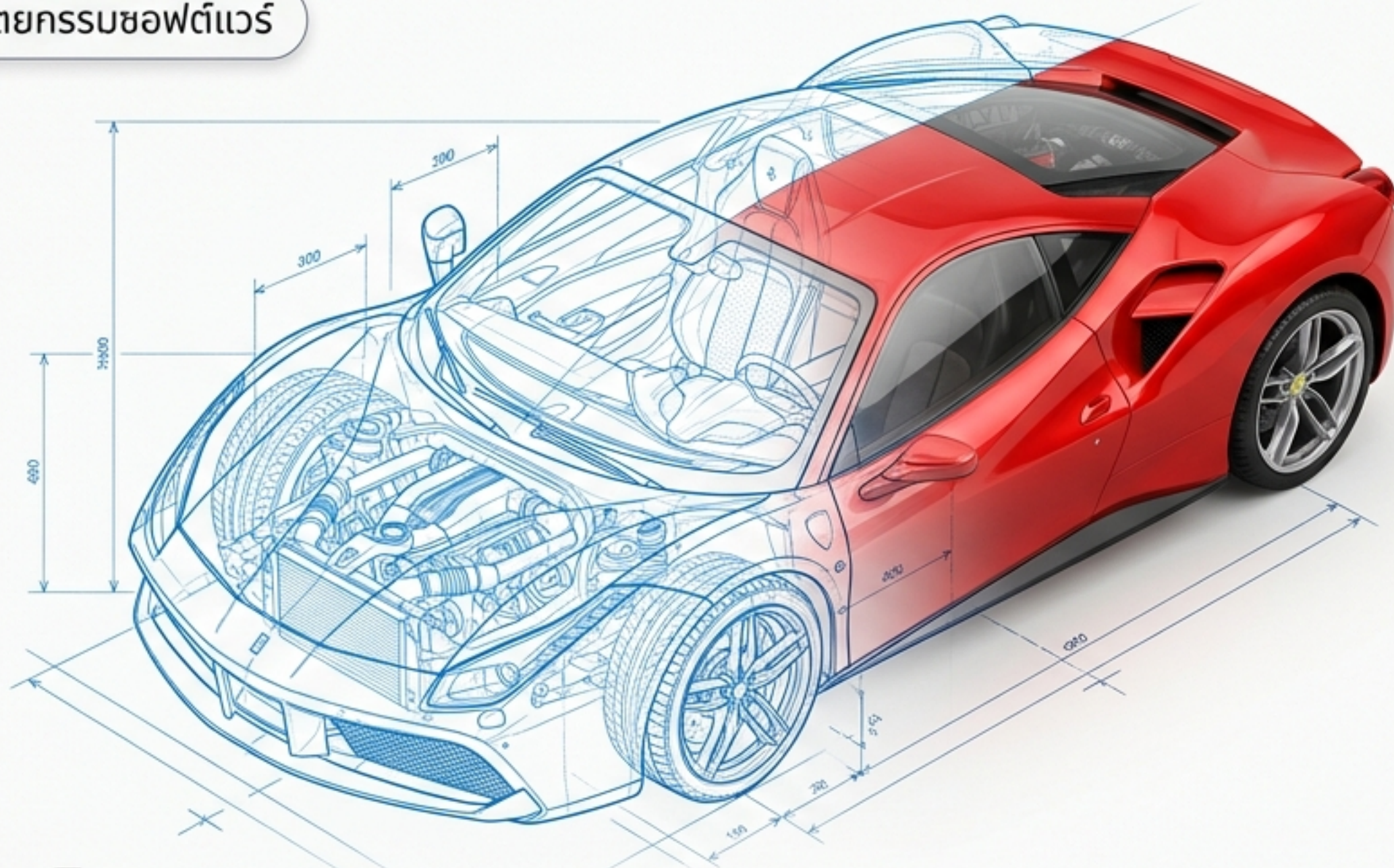

บทสรุปแนวคิดเชิงสถาปัตยกรรมซอฟต์แวร์

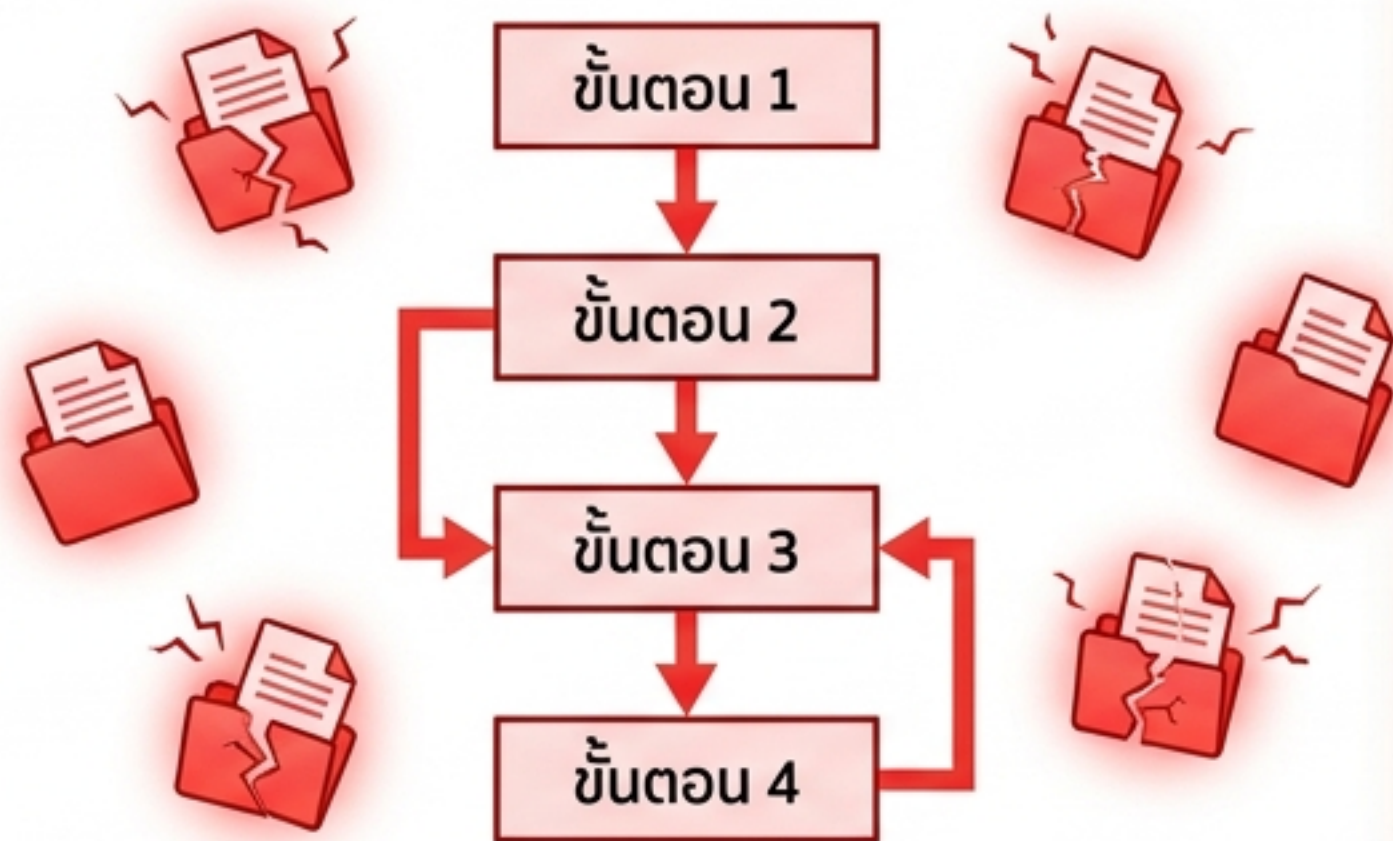

การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ และพื้นฐานภาษาจาวา

จากพิมพ์เขียวทางความคิด สู่การเขียนโค้ดในโลกจริง

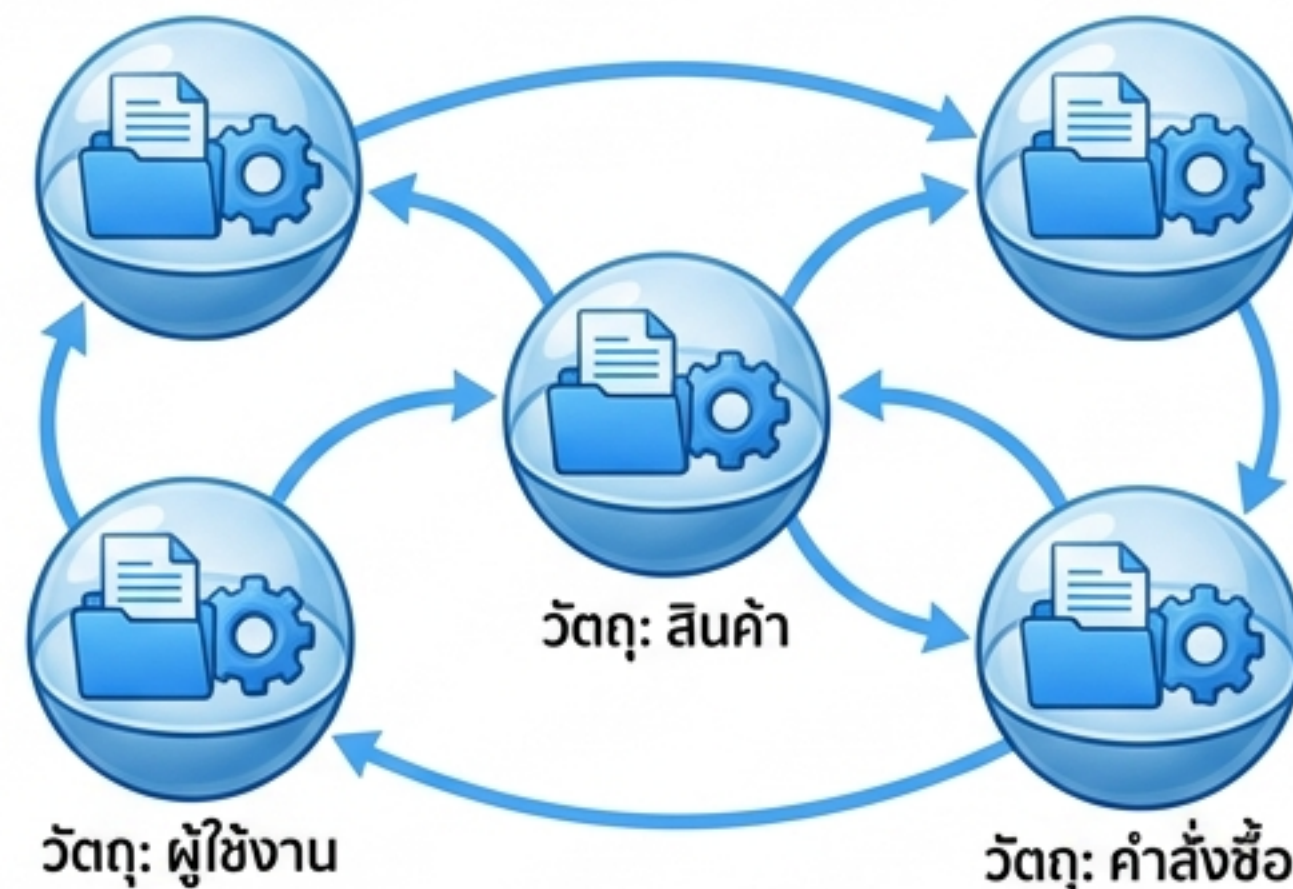
การเปลี่ยนผ่านแนวคิด: กระบวนการ สู่ วัตถุ

การเขียนโปรแกรมเชิงกระบวนการ (Procedural)

- แบ่งโปรแกรมตาม ลำดับขั้นตอนการทำงาน
- แยกข้อมูล (Data) ออกจากคำสั่ง (Function)
- **ปัญหา:** เมื่อสเกลใหญ่ขึ้น ข้อมูลถูกเรียกใช้กระจาย ตรวจสอบยากกว่าถูกแก้ไขจากจุดใด

การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ (OOP)

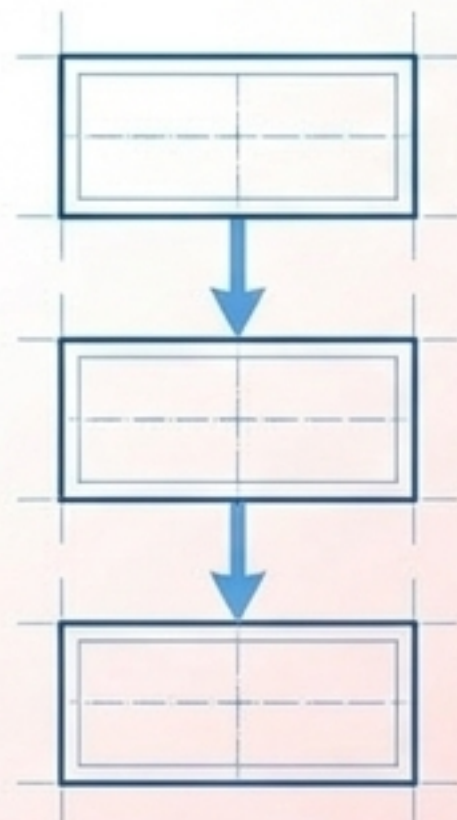
- แบ่งโปรแกรมตาม วัตถุ (จำลองโลกจริง)
- รวมข้อมูลและพฤติกรรมเข้าไว้ด้วยกันภายในวัตถุ
- **ข้อดี:** พัฒนาเร็ว, นำกลับมาใช้ใหม่ได้ง่าย (Reusable), ลดข้อผิดพลาด

โครงสร้างพื้นฐานของการเขียนโปรแกรม

หลักการเชิงกระบวนการ 3 รูปแบบที่เป็นรากฐานของลอจิก:

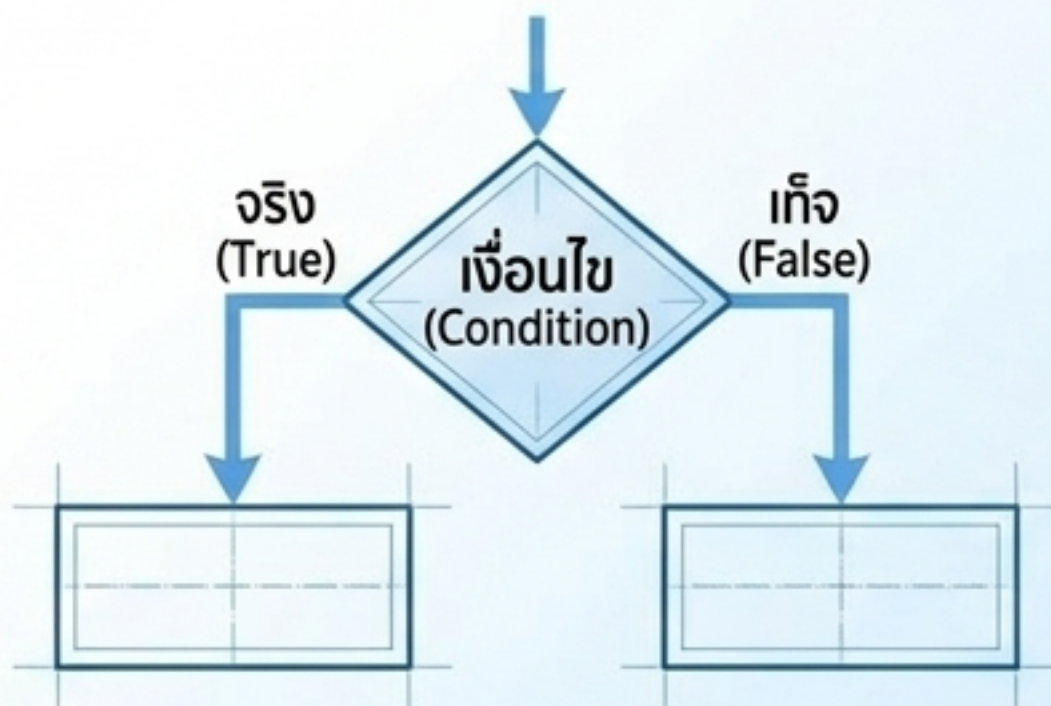
1. Sequence

การทำงานแบบตามลำดับ:
ทำงานจากบนลงล่าง
มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดเดียว

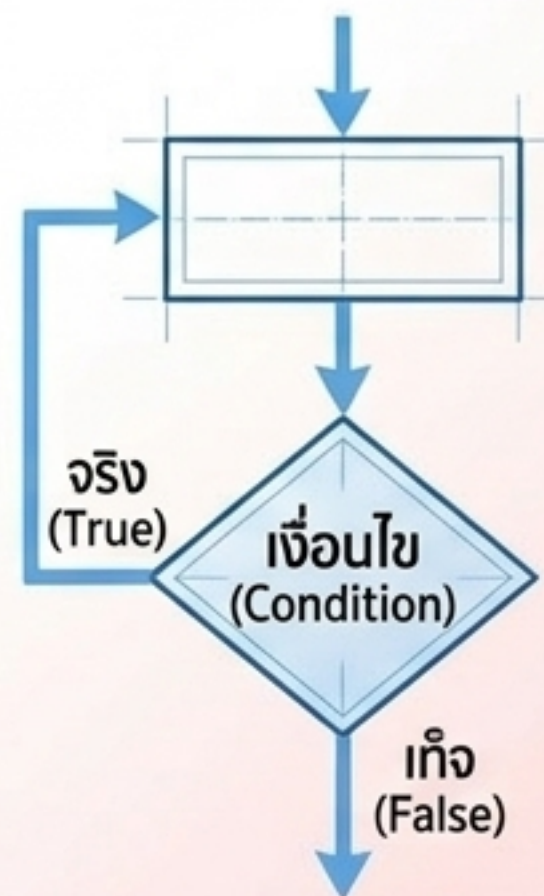
2. Decision

การเลือกกระทำตามเงื่อนไข:
ตัดสินใจจากเงื่อนไข
(เช่น ถ้าคะแนน ≥ 80 ให้เกรด A)

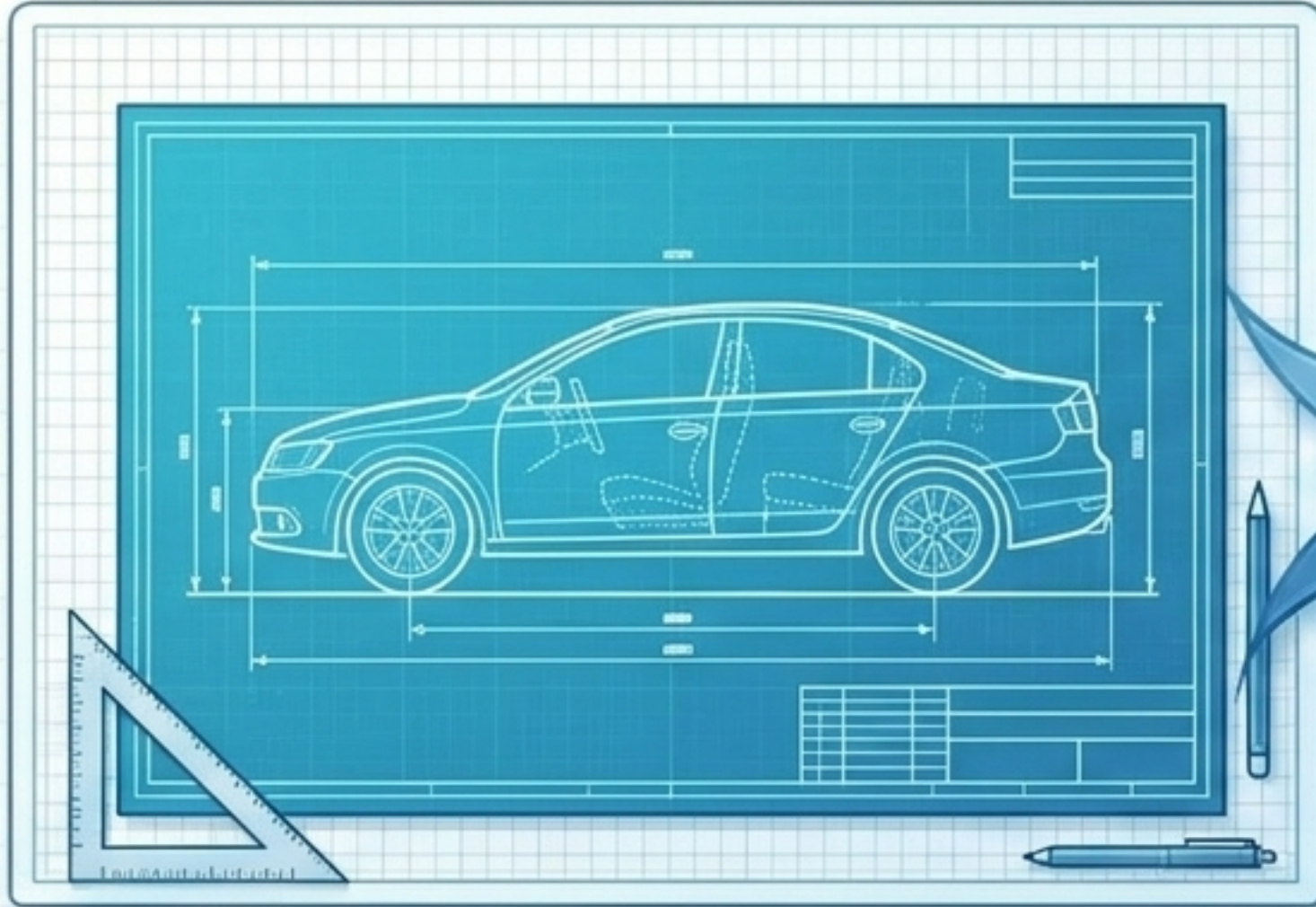

3. Loop

การทำซ้ำ: ทำกระบวนการเดิมซ้ำๆ
จนกว่าเงื่อนไขจะเป็นเท็จ

แม่พิมพ์ และ ความจริง (Class vs. Object)

คลาส (Class)

- แม่พิมพ์ หรือ คำโครง (Blueprint)
- กำหนดลักษณะและพฤติกรรมพื้นฐาน
- ตัวอย่าง: คลาส รถยนต์

ออปเจ็ค (Object)

- ตัวตนที่ถูกสร้างขึ้นจริงจากแม่พิมพ์
- 1 คลาส สามารถสร้างออปเจ็คได้ไม่จำกัด
- ตัวอย่าง: รถยนต์สีแดงของนาย ก., รถยนต์สีน้ำเงินของนาย ข.

โครงสร้างภายในของวัตถุ (Anatomy of an Object)

นักศึกษา (Student)

แอททริบิวต์ (Attribute / ข้อมูล)

รหัส

ชื่อ,

นามสกุล,

เกรดเฉลี่ย

เมธอด (Method / พฤติกรรม)

ลงทะเบียนเรียน

สอบ

เดิน

ดีใจ

สุนัข (Dog)

แอททริบิวต์ (Attribute / ข้อมูล)

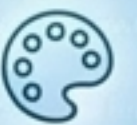

ชื่อ,

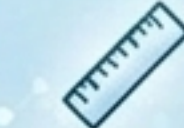
พันธุ์,

สี

สี

ส่วนสูง

น้ำหนัก

เมธอด (Method / พฤติกรรม)

เห่า

คลาน

กระดิกหาง

วิ่ง

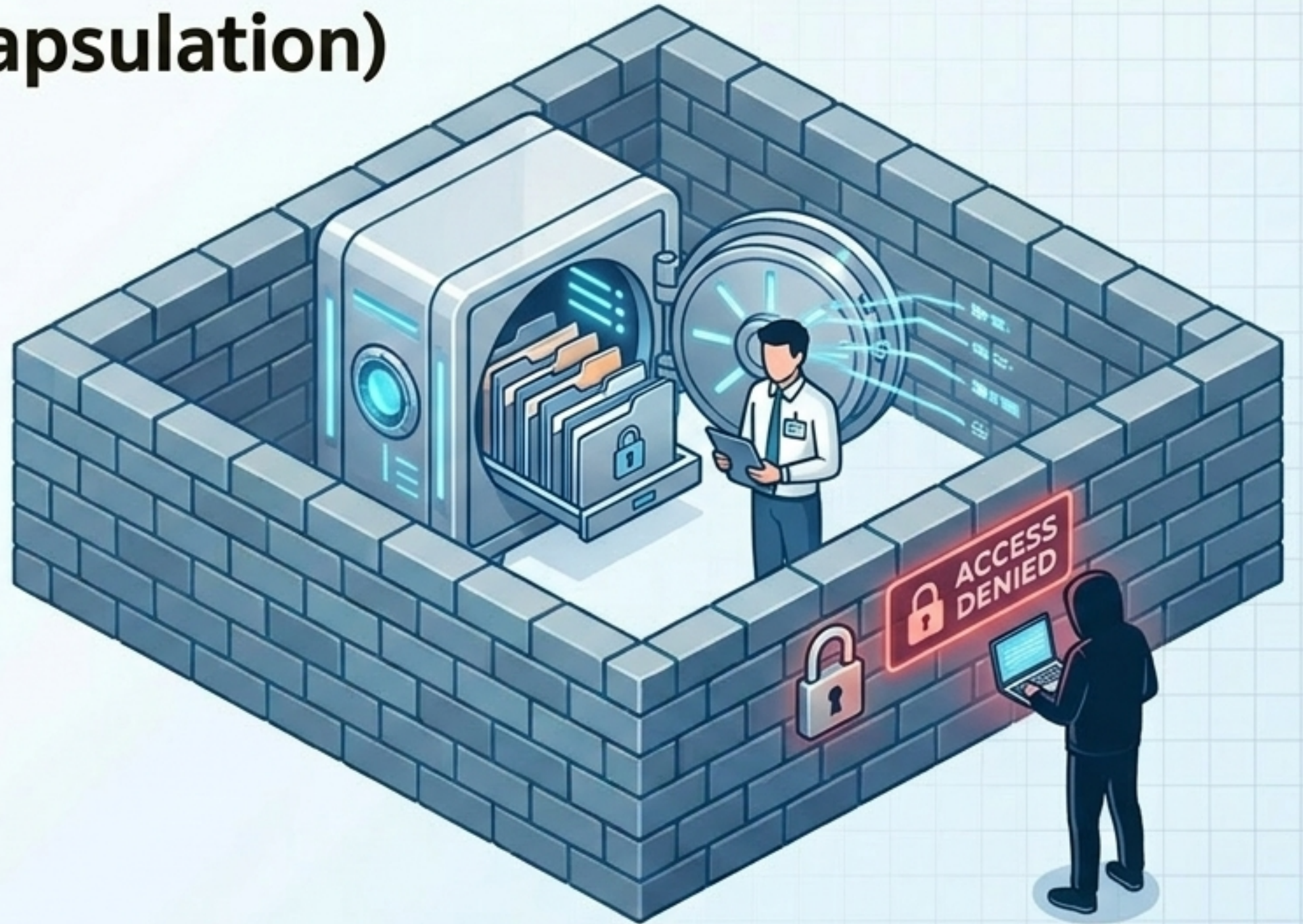

กิน

เสาหลักที่ 1: การห่อหุ้ม (Encapsulation)

Definition:

ซ่อนวิธีการทำงานและข้อมูลไว้ภายใน (Information Hiding) ป้องกันไม่ให้สิ่งภายนอกที่ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาแทรกแซง

สร้าง “กำแพง”
ป้องกันข้อมูล (Data)
ไม่ให้ถูกแก้ไขโดยตรง

บุคคลภายนอกต้องติดต่อ
ผ่านช่องทางที่อนุญาต
(Method) เท่านั้น

เพิ่มความปลอดภัย
และป้องกันระบบโดยรวม
ทำงานผิดพลาด

เสาหลักที่ 2: การสืบทอด (Inheritance)

คลาสแม่: พนักงาน (Employee)

- ✓ - รหัสพนักงาน (ID)
- ✓ - ตำแหน่ง (Role)

คลาสลูก: ผู้จัดการ (Manager)

- ✓ - รหัสพนักงาน (ID)
- ✓ - ตำแหน่ง (Role)

รถประจำตำแหน่ง (Company Car)

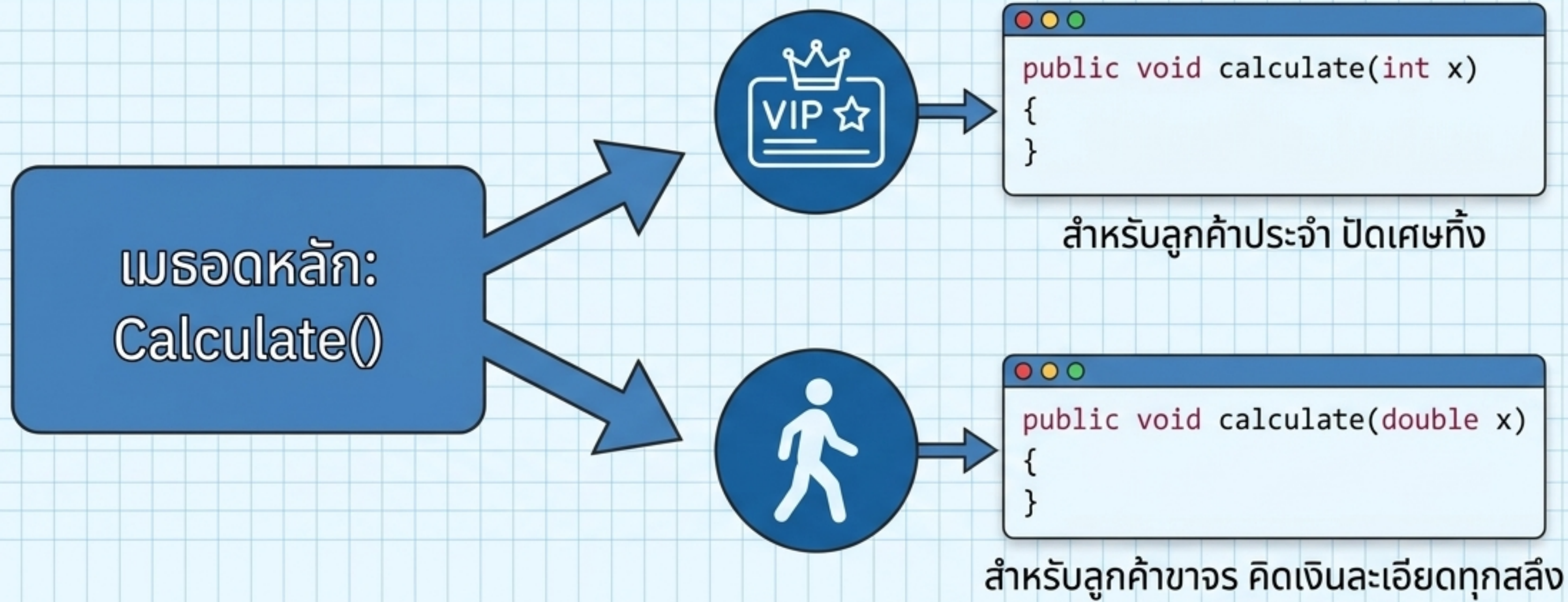

Definition:

การสร้างคลาสใหม่โดยรับเอาคุณสมบัติจากคลาสเดิมที่มีอยู่แล้ว และเพิ่มความสามารถใหม่เข้าไปได้

- ✓ สืบทอดคุณสมบัติพื้นฐาน ไม่ต้องเขียนโค้ดซ้ำ
- ✓ นำสิ่งที่เคยสร้างแล้วกลับมาใช้ใหม่ (Re-use)
- ✓ ประหยัดเวลาในการพัฒนาซอฟต์แวร์อย่างมหาศาล

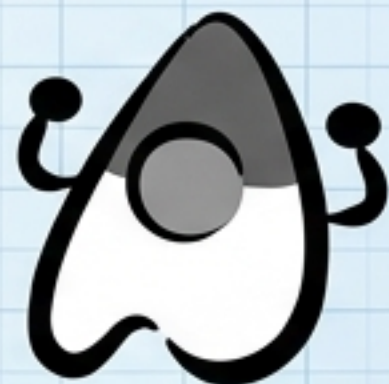
เสาหลักที่ 3: การพ้องรูป (Polymorphism)

Definition: หนึ่งรูปแบบการติดต่อ แต่ตอบสนองได้หลายรูปแบบ (Overloading / Overriding)

Key Takeaway: สิ่งหนึ่งสามารถทำงานได้หลากหลายรูปแบบตามบริบท (Context) ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น

กำเนิดภาษาจาวา (The Genesis of Java)

1990

The Green Project

เริ่มต้นโครงการโดย James Gosling ณ บริษัท Sun Microsystems

1992

Oak & *7 Device

สร้างภาษานขนาดเล็กเพื่อควบคุมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น รีโมต Star Seven

1995

Java & The Web

เปลี่ยนชื่อเป็น JAVA ได้รับความนิยมสูงสุดจากการรองรับโปรแกรมเทอร์บน Web Browser

เป้าหมายสูงสุด: ต้องเป็นภาษาที่ไม่ยึดติดกับฮาร์ดแวร์ (Platform-Independent)

อาณาจักรของจาวาแพลตฟอร์ม (The Java Ecosystem)

J2SE (Standard Edition)

แพลตฟอร์มมาตรฐานสำหรับแอปพลิเคชันทั่วไป
มีคลาสและอินเทอร์เฟซให้ใช้กว่า 3,279 แบบ

J2EE (Enterprise Edition)

สำหรับการพัฒนาระบบองค์กรขนาดใหญ่
(Multitiered Programs)

J2ME (Micro Edition)

สำหรับอุปกรณ์ขนาดเล็ก เช่น โทรศัพท์มือถือ,
PDA, และกล่องทีวี (Set-top box)

ปัญหาการแปลภาษา: Compiler vs. Interpreter

คอมไพเลอร์ - Compiler

- แปล Source Code ทั้งโปรแกรม เป็น Executable Code ที่เดียว
- **ข้อดี:** ทำงานเร็วมาก
- **ข้อเสีย:** ยึดติดกับระบบปฏิบัติการ (Platform Specific) ต้องคอมไพล์ใหม่เมื่อย้ายเครื่อง

อินเทอร์พรีเตอร์ - Interpreter

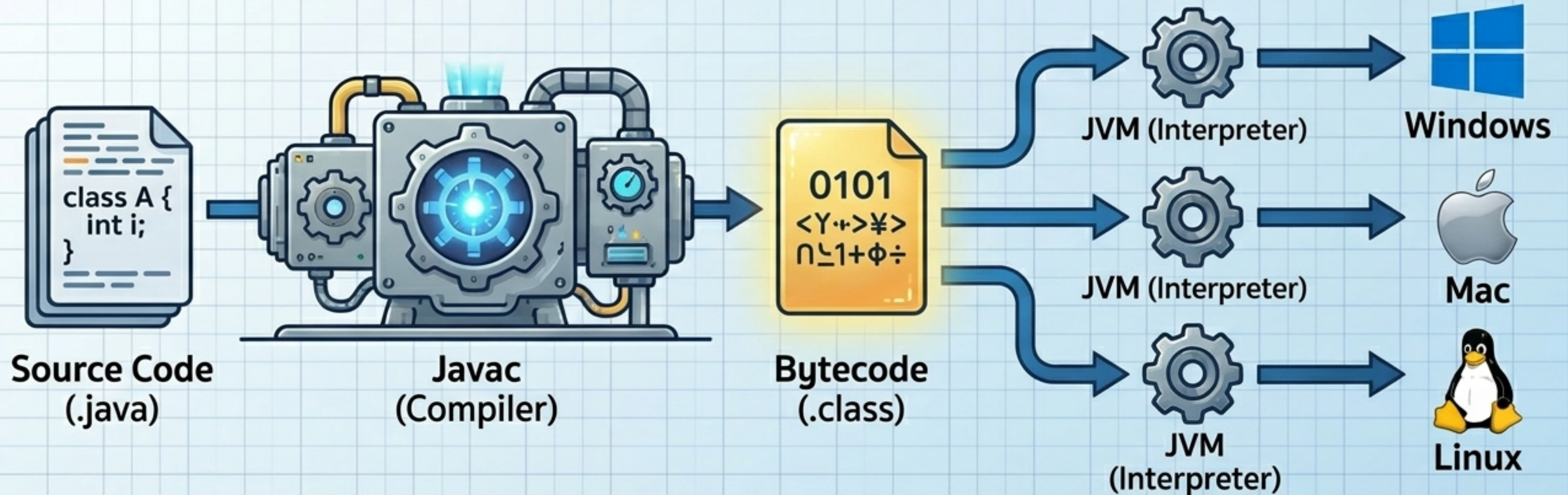

- แปล Source Code ทีละบรรทัด และทำงานทันที
- **ข้อดี:** ข้ามแพลตฟอร์มได้ง่าย
- **ข้อเสีย:** ทำงานช้ากว่าคอมไพเลอร์

เวทมนตร์ของจาวา (The Execution Pipeline)

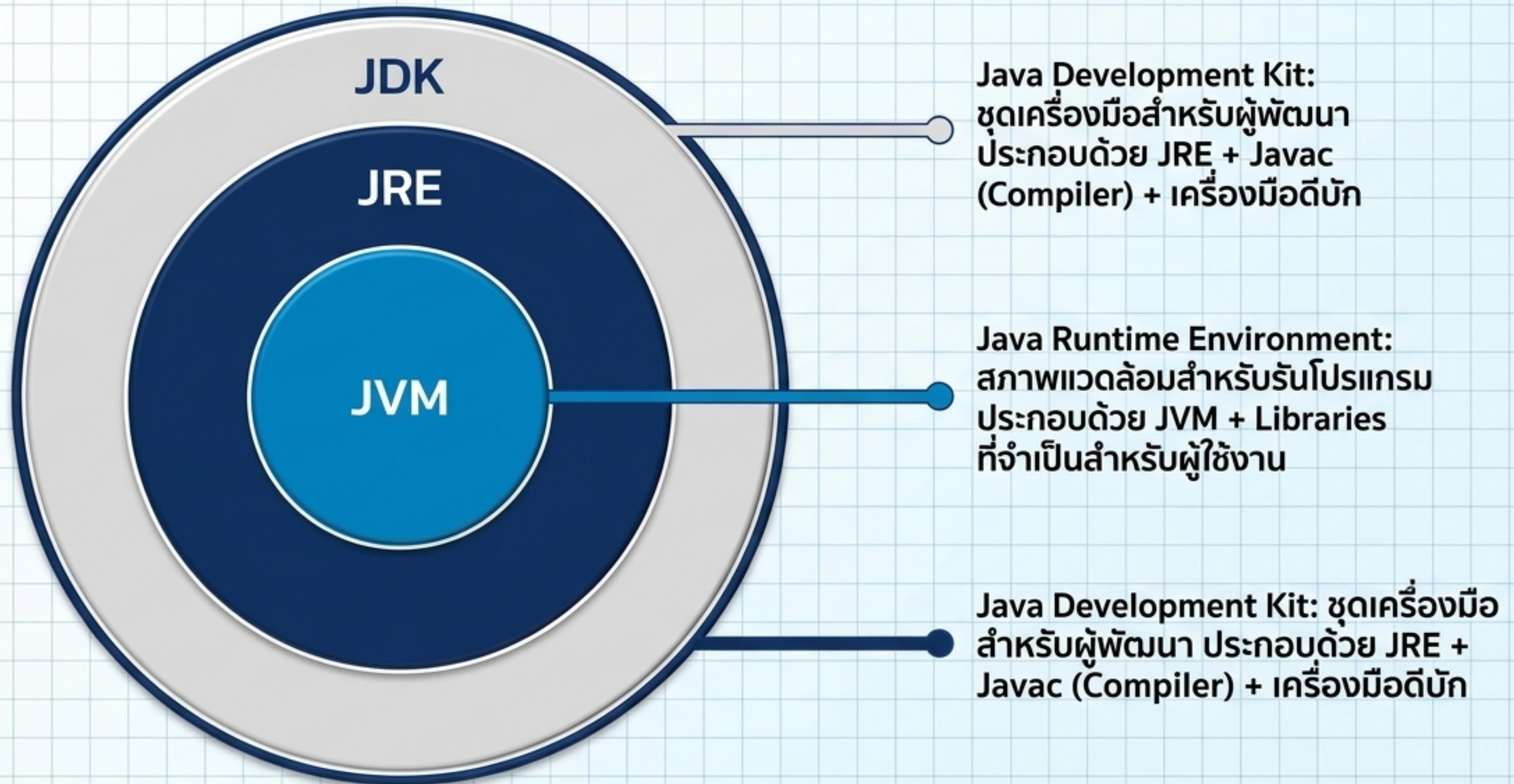
Write Once

Run Anywhere

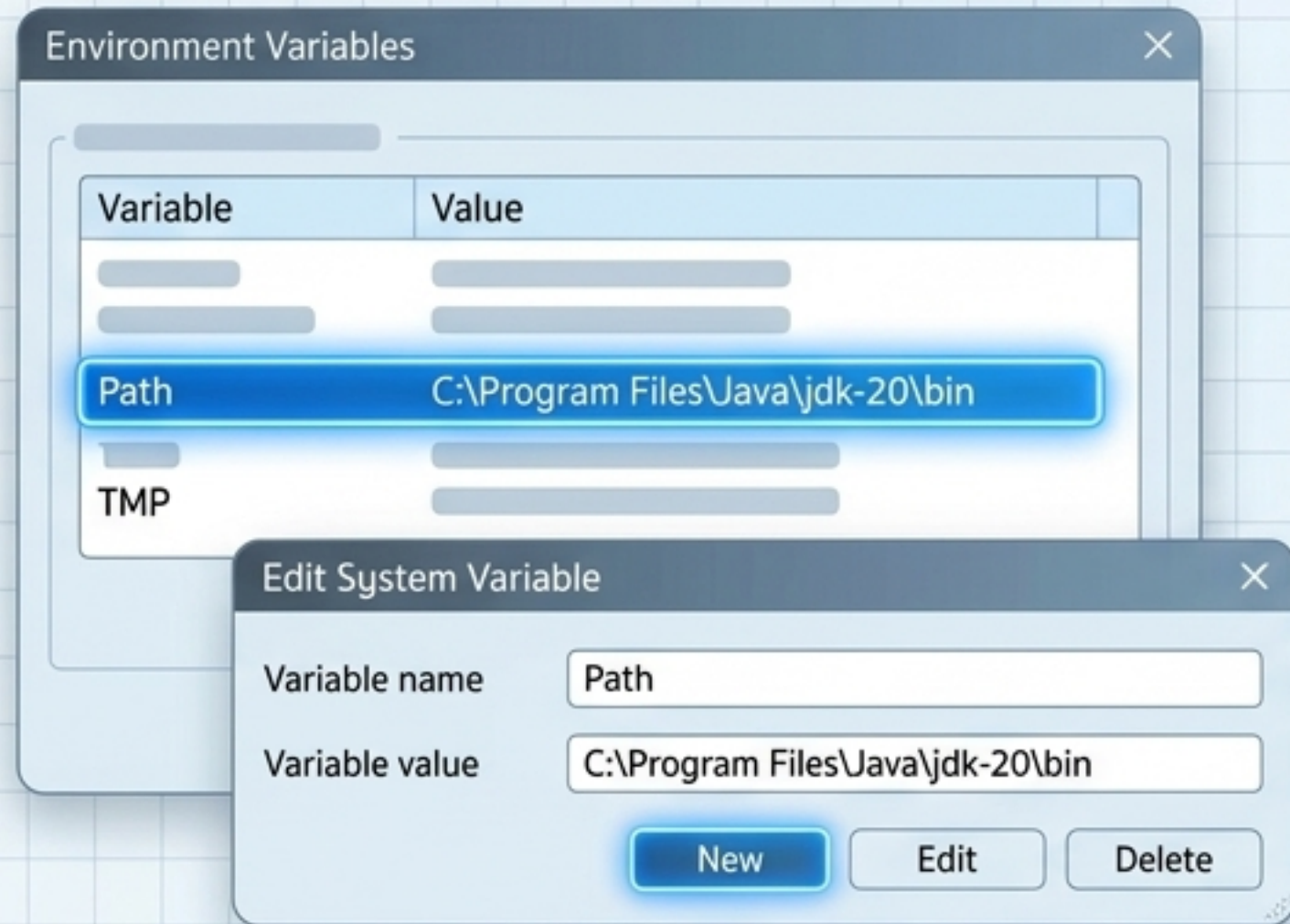
จาวาคอมไพเลอร์ แปลโค้ดให้เป็น Bytecode ซึ่งเป็นภาษากลาง จากนั้น JVM บนเครื่องปลายทางจะทำหน้าที่เป็นอินเทอร์พรีเตอร์ แปล Bytecode เป็นภาษาเครื่องที่เหมาะสมกับระบบปฏิบัติการนั้นๆ

สถาปัตยกรรมซ้อนทับ (Demystifying JDK, JRE, JVM)

เตรียมความพร้อมสู่พื้นที่ปฏิบัติงาน (Workspace Setup)

1. การกำหนด PATH

หลังติดตั้ง JDK ต้องตั้งค่า Environment Variables -> Path เพื่อให้ระบบปฏิบัติการรู้จักคำสั่งคอมไพล์จากทุกโฟลเดอร์

2. โปรแกรมเขียนโค้ด (IDE & Editors)

Basic: Notepad
(มาพร้อม Windows)

Professional:
Netbeans, Eclipse

Educational:
J-Lab (จุฬาฯ)

Professional:
Netbeans, Eclipse
(มีเครื่องมือช่วยครบวงจร)

โค้ดแรกในโลกจริง (The First Artifact: Hello World)

จุดเริ่มต้น (Entry point)
ที่ JVM จะมองหาเพื่อ
เริ่มต้นโปรแกรม

```
public class HelloWorld {  
    public static void main(String[] args) {  
        System.out.println("Hello, World!");  
    }  
}
```

ทุกอย่างในจาวาต้องถูก
ห่อหุ้มในเค้าโครงแม่พิมพ์
(Class) ตามหลัก OOP
เสมอ

คำสั่งแสดงผลข้อความ
ออกทางหน้าจอ

พิมพ์เขียวของคุณพร้อมแล้ว... เริ่มต้นสร้างโลกด้วยคีย์บอร์ดของคุณ